

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

דודו כהן ז"ל

ילדות

דודו נולד בעיר כרמיאל בתאריך 14/09/1979.

דודו הוא בנם של תמי ואיציק ואחיהם של ענת ושלומי.

דודו למד בבית-הספר היסודי 'אשכול' בכרמיאל, וכשהיה בכיתה ו' עברה המשפחה לגור

במצפה רמון, שם למד עד כיתה י"ב בתיכון 'משגב'.

על הילד שהיה

דודו היה ילד שמח וטוב לב הוא אהב את החברים, את המשפחה ואת המקום בו הוא גדל. הוא תמיד ידע להתנסח בצורה נעימה קצרה וקולעת למטרה.

דודו היה בעל חוש טכני מפותח ובגיל צעיר מאוד כבר בנה מבנים מסובכים שהעתיק מחוברות ההרכבה של lego.

הוא היה ספורטאי מצטיין ובעל חוש מוזיקלי.

גיל ההתבגרות

דודו היה אדם שאהבת הזולת, ההקרבה והנאמנות היו ערך חיים עבורו. אדם שאהב את הטבע וטייל בשבילי ארצנו. הוא אהב מאוד את מכתש רמון והרבה לטייל שם.

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

דודו למד באוניברסיטת "בן גוריון" בבאר שבע במחלקה לנוער שוחר מדע.

הוא התנדב במשמר האזרחי במצפה רמון.

דודו עבר קורס משא"ז בגדנ"ע.

הוא אהב את המכתש והרבה לטייל בו באופנוע וגם על גבי טרקטורון.

הוא מאוד אהב מוסיקה.

הגיוס לצה"ל

בתאריך 18.03.1998 התגייס דודו ליחידת הנח"ל והוצב בגדוד 931 "שחם".
הוא סיים את הטירונות כחניך מצטיין פלוגתי. לאחר מכן יצא דודו לקורס מכי"ם ועלה לקו בלבנון.
מפקדיו של דודו הציעו לו לצאת לקורס קצינים אך הוא סירב מאחר וחשב שהוא לא מספיק מנוסה תחת אש כדי לפקד על מחלקה. בשל כך ביקש דודו לבצע שהייה נוספת בלבנון על מנת לרכוש ניסיון. בפברואר 2000 יצא לקורס קצינים שבסיומו חזר לגדוד וקיבל מחלקה.

השירות הצבאי

דודו שירת בלבנון במשך כ- 6 ולאחר מכן שירת בעזה. בתחילת האינתיפאדה השנייה, הגדוד שלו עלה לחברון והפלוגה של דודו סופחה לגדוד אחר. הפלוגה ישבה על כביש המנהרות ודאגה שהתנועה על הכביש תעבור ללא הפרעה של זריקת אבנים.

ביום 01.11.2000 מחבלים החלו לירות מכפר אל חאדר לעבר עמדות צה"ל, דודו נכח בעמדות אלו. דודו ירד לעמדה אחרת על מנת לסייע לחייליו ואז שמע בקשר שיש פצועים והחליט לשוב לאותה עמדה ממנה יצא קודם על מנת לחלץ את הפצועים.

השירות הצבאי

החלטה זו שקיבל מתחילה למעשה חודש קודם לכן כאשר מחבלים תקפו את קבר יוסף. וקבר היה חייל פצוע בשם מדחת יוסף ז"ל אשר דימם למוות מאחר והיה קושי לחלץ אותו. לאחר המקרה דודו חזר הביתה נסער ולא הצליח להבין איך צבא שלם לא הוציא את אותו החייל הפצוע.

אביו מספר שבאותו סוף שבוע דודו אמר לו משפט שמלווה אותו עד היום:

"אבא אצלי זה לא יקרה"

אביו מספר שהכניסה של דודו תחת אש לחילוץ הפצוע היתה מהתובנה שלו על רעות ועל כך שלא מפקירים פצוע בשטח.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

דודו נפל בקרב באל חאדר ביום 01.11.2000.
הוא נפגע מיירי של צלף בעת שחילץ פצוע תחת אש.
על חילוצו הוא קיבל צל"ש אלוף, הוריו של דודו מרבים לומר שלצערם הם אלה
שקיבלו את הצל"ש ולא הוא.

הנצחה

אנדרטה במצפה רמון לזכרו

הנצחה

אנדרטה בכרמיאל לזכרו

הנצחה

הנצחה

טיול מידי שנה ביום הולדתו של דודו
באחד מהמסלולים שהוא אהב לטייל עם
משפחתו וחבריו.

הספדים

מפקד הגדוד של דודו כתב:

"בפעולתו האחרונה הנחיל לנו דודו, במעשה אשר עשה, את ערכי הרעות ואחוות הלוחמים, חירוף הנפש ונטילת סיכון, תוך הקרבה עצמית למען הצלת חיים של אחר.

חבריו לקורס קצינים של דודו כתבו -

"אנו כמפקדים בצה"ל שואבים הרבה כוח מדמותו של דודו ומאומץ הלב שהפגין בשדה הקרב ומעשיו מוכיחים שאותם ערכים ונורמות שעליהם אנו מחנכים את חיילינו, אינם דיבורים בלבד, אלא ישנם אותם גיבורים שמקיימים אותם הלכה למעשה ונכונים להיחלץ לעזרת חבריהם ולחלצם "חרף כל סכנה וקושי עד כדי מסירות הנפש. נמשיך לחנך לערכים אלו וננצור את דודו ואת אומץ הלב שהפגין בלבנו".

הספדים

הספד של החברים ממצפה רמון :

תמי איציק ענת ושלומי- חיפשנו מילים לנחמכם ולא מצאנו בשום שפה בעולם אין מילים שבכוחן לנחם. איבדתם אדם יקר ומיוחד במינו, דודו היה מושלם כל שנבקש באדם היה בו. הוא היה האדם - שהשמחה תמיד היתה שרויה בו.

אדם - שהטוב נבע מתוכו כמעין המתגבר.

אדם - שידע לתת מעצמו גם כשידע שזה קשה.

אדם - שאהבת הזולת, ההקרבה והנאמנות היו ערך חיים עבורו.

אדם - שהחריצות, השקדנות והמסירות היו חלק ממנו.

הספדים

אדם - שאהב את החיים, אהב את החברים, את המשפחה, את המקום בו הוא גדל – כל כולו מלא אהבה היה.

אדם - שאהב את הטבע, טייל בשבילי ארצנו הקטנטונת - ארץ עליה לחם והגן ובהגנתה נפל.

נפילתו של דודו אינה נתפסת, הלב ממאן להאמין, ההיגיון אינו קולט איך זה יכול להיות? איך ייתכן ודודו כבר לא יחייך, שדודו כבר לא ינגן וישיר.

לנצח נישא זכרו עמנו.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

